

РЕШЕНИЕ

№ 9397

гр. София, 18.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8283** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба на „Юнг Проект“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя Б. К. П., чрез адв. И. М. срещу Решение от 10.07.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 132 състав, постановено по НАХД № 3816/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2300522 от 09.01.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. (ДИТ – С.), с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000,00 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

С жалбата се иска отмяна на обжалвания съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като не съдържат пълно фактическо описание на нарушението. Касаторът изразява несъгласие с направеното от районния съд тълкуване на относимите материалноправни разпоредби. Намира за несъставомерно соченото нарушение на чл. 62, ал. 1 КТ, поради което неправилно е било потвърдено

от състава на районния съд. Моли се решението да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени издаденото НП. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. В хода на касационното производство „Юнг Проект“ ООД е редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът - директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Т., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXV-ти касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Районният съд е установил и възпроизвел в решението си следната фактическа обстановка:

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство е констатирано, че „Юнг проект“ ООД изгражда строителен обект „Магазин за нови и употребявани автомобили, автосервиз, офиси и склад“ в [населено място], район П., кв. Г. в УПИ 1-1497,1512, ПИ 68134.6721.1779, кв.1. Проверката е извършена на 05.10.2023 г. след сигнал от органите на МВР за станал инцидент в горесцитирания строеж. При проверката са установени множество нарушения, обективирани в Протокол за извършена проверка №ПР 2337721 от 27.11.2023г. и са дадени предписания за отстраняване на констатираните нарушения. В Протокола са отразени констатациите на проверяващите органи във връзка с възникнал инцидент на строежа, при който на място е починал Б. И. И., като в т.8 от протокола е посочено, че при проверката от страна на дружеството на инспекторите е представен трудов договор № ЮП-388/04.10.2023г., сключен между касатора „ЮНГ ПРОЕКТ“ ООД и Б. И. И. за длъжност „работник, изграждане и ремонт на покривни покрития“, за който било констатирано, че е подписан само от работодателя, както и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 КТ. По тази причина , проверяващите органи са приели, че не е налице възникнало трудово правоотношение, считано от 04.10.2023г. В т.10 от протокола е отбелязано още, че от страна на работодателя е представена застраховка за риска „Трудова злополука“ с добавък № 2/09.10.2023г., в който са добавени лица, вкл. и Б. И. И.. Видно от т.12, 13 и 14 от протокола за проверка, проверяващите органи са установили, че починалото лице Б. И. е строител на строеж, изграждащ се от дружеството – касатор по възлагане на „В. Ауто П., като във връзка с възложената му работа е представена книга за начален инструктаж, видно от която на пострадалото лице е извършен инструктаж, за което последният се е подписал на 04.10.2023г. в деня на постъпването му на работа.

За констатираното нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 КТ на дружеството е съставен АУАН № 22-2300522 от 27.11.2023 г., връчен на представителя на дружеството, който го е подписал без възражения.

На същата дата е издадено и обжалваното постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение между Б. И. И. и „ЮНГ ПРОЕКТ“ ООД, считано от 17.10.2022 г., както и е дадено на основание чл. 405а, ал. 4 КТ предписание работодателят да предложи на работника сключване на трудов договор в срок до 01.12.2023 г.

На 09.02.2024 г. с решение за поправка очевидна фактическа грешка по реда на чл. 62, ал. 2 АПК дата на обявяване на съществуването на трудовото правоотношение между работодателя и работника е поправена на 05.10.2023 г., която е дата на извършване на проверката в строителния обект.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 22-2300522 от 09.01.2024 г., от директора на ДИТ-С., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв., на основание чл. 416, ал.5 , вр. чл.414, ал.1 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1 КТ.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но постановено при неправилно приложение на закона. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Видно от същото и съдържанието на процесните АУАН и НП отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана в качеството му на работодател на основание чл. 413, ал.2 от КТ. Посочената санкционна разпоредба на чл.414, ал.1 КТ посочва санкцията, която следва да понесе работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Правилото за поведение, чието неспазване би обосновоало приложение на тази санкционна норма, се съдържа в разпоредбата на чл.1, ал.2 от КТ, който предвижда, че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения.

Съгласно императивната разпоредба на чл.62, ал.1 КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма.

Не се спори между страните, а и от приетия като доказателство по делото трудов договор № ЮП-388/04.10.2023 г. и приложената към него длъжностна характеристика за работник изграждане и ремонт на покриви се установява, че не са подписани от Б. И. И.. Видно от приетите като доказателства по делото медицински документи - карта за предварителен медицински преглед, резултати от прегледите на специалистите и заключение за пригодността на работещия да изпълнява даден вид работа Б. И. И. е бил пригоден да изпълнява длъжността-работник изграждане и ремонт на покривни покрития към дата 29.09.2023 г.

От представената по делото книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа се установява, че на 04.10.2023 г. Б. И. И. се е подписал за проведения инструктаж. По делото е представен списък за представеното облекло и ЛПС, в който фигурира името и подписа на Б. И. И. за получени на 04.10.2023 г. каска, сигнален елек, сбруя, въже, обувки и работен гащеризон.

Видно от представения по делото добавък № 2/09.10.2023 г. към застрахователна полица от 27.07.2023 г. задължителна застраховка „Трудова злополука“ са включени още 4 лица към полицата за застраховане, включително и Б. И. И..

Няма спор по делото, че Б. И. е изпълнявал длъжността „работник, изграждане и ремонт на покривни покрития“ и е предоставял работна сила при работодателя „ЮНГ ПРОЕКТ“ ООД, поради което и основание чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила между страните се уреждат само като трудови правоотношения. Съществуването на трудовото правоотношение не се оспорва от страните, оспорва се единствено началната дата на възникване на трудовото правоотношение.

Неоснователен е и не може да се приеме като верен извода на административния орган, че след като трудов договор № ЮП-388/04.10.2023 г. не е подписан от Б. И. не е възникнало валидно трудово правоотношение между страните. Съгласно чл. 61 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Разпоредбата на чл. 62, ал. 1 КТ установява писмена форма като изискване за валидност на трудовия договор. В случая трудовият договор представен от работодателя на контролните органи е изготвен в писмена форма и подписан от него на дата 04.10.2023 г. На същата дата 04.10.2023 г. видно от приетите като доказателства справка за приети и отхвърлени уведомления по уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ и придружително писмо работодателят е подал до НАП необходимите документи за регистрация на сключения между страните трудов договор. Според разпоредбата на чл. 63, ал. 4 КТ изпълнението на задълженията по трудовия договор започва с постъпването на работника или служителя на работа, което се удостоверява писмено. Видно от приетите като доказателства по делото книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа и списък за представеното облекло и ЛПС работникът Б. И. И. на 04.10.2023 г. се е подписал за проведения инструктаж и получаването на каска, сигнален елек, сбруя, въже, обувки и работен гащеризон, от което логически следва извода, че на тази дата фактически е постъпил на работа при „ЮНГ ПРОЕКТ“ ООД. Наред с това по делото са приети като доказателства и медицински документи за пригодността на Б. И. да изпълнява възложената му дейност при работодателя към 29.09.2023 г. Следователно не може да се приеме, че трудовият договор е антидатиран за целите на административното производство, тъй като горните доказателства са в подкрепа на достоверността на дата на сключването на трудовия договор, а именно: 04.10.2023 г. При така договореното с трудовия договор престиране на работна сила на постоянно място на работа, при създадена от страна на работодателя организация на труда и уговорено основно трудово възнаграждение в размер на 780 лева, безспорно е налице възникнало трудово правоотношение, считано от 04.10.2023 г. При установените по-горе факти за настоящия съдебен състав е без съмнение, че работникът фактически е изпълнявал възложената му работа от 04.10.2023 г., поради което и трудовото правоотношение валидно е възникнало на тази дата на основание сключения трудово договор, тъй като както по-горе се посочи изпълнението по него е започнало с постъпването на работника на работа, което е станало на 04.10.2024 г.

Неправилно и в противоречие със събраните в хода на административното производство органът е приел в оспорваното наказателно постановление, че не е налице валидно сключен трудов договор на 04.10.2023г., а именно преди постъпване на работа ат лицето Б. И.. Обстоятелството, че трудовият договор от 04.10.2023 г.

не е подписан от работника, не е достатъчно само по себе си да обоснове извод за липсата на възникване на трудовото правоотношение, тъй като пред контролните органи в хода на административното производство са представени достатъчно убедителни доказателства, затова че работникът фактически е постъпил на работа на 04.10.2023 г. и то след представен на същия трудов договор. Контролният орган се е задоволил само с констатацията, че трудовият договор от 04.10.2023 г. не е подписан от работника, което може да се дължи на обикновен пропуск, без да обсъди другите писмени доказателства, доказващи по несъмнен начин, че работникът фактически е изпълнявал възложената му работа преди 05.10.2023 г.

В обобщение съдът намира, че от събраните по делото доказателства се налага извода, че трудовото правоотношение между „ЮНГ ПРОЕКТ“ ООД и Б. И. И. е възникнало по силата на трудов договор, сключен между страните на 04.10.2023г. т.е. налице е валидно трудово правоотношение към 05.10.2023г., датата на която е станал инцидента с Б. И. на строителен обект на касатора.

Горното мотивира решаващ извод на касационната инстанция за неправилност на проверявания съдебен акт, поради което е дължима отмяната му, а с оглед констатираното нарушение на материалния закон и ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството за несъставомерно нарушение, на отмяна подлежи и процесното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл второ и чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 10.07.2024 г., постановено по НАХД № 3816/2024 г. по описа на СРС, Наказателно отделение (НО), 132 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2300522 от 09.01.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. (ДИТ – С.).

Решението е окончателно.